

Молодий Комуніст

пролетарі всіх країн, єдніться!

Орган Новоукраїнського обкому ЛКСМУ

ТИ НА ЗЕМЛІ—ГОСПОДАР

«...Сьогодні сільському господарству потрібні не просто робочі руки, а спеціалісти високої кваліфікації, справжні майстри своєї справи. Працюючи на тракторній фермі, на тракторі або комбайні, на будь-якій ділянці колгоспного або радгоспного виробництва, ви, безсумнівно, будете систематично підвищувати свою освіту, культурний і професійний рівень, оволодівати найновішими науковими і технічними досягненнями».

(З привітання Л. І. Брежнєва учасникам зльоту випускників середніх шкіл Костромської області, які виявили бажання працювати в сільськогосподарському виробництві).

перше хвилює перспектива цінкової роботи. Не так давно найчисленнішу когорту колгоспників становили люди не кваліфікованої праці, різноробочі. Сьогоднішній молодий хлібороб не хоче бути різноробочим, а прагне бути людиною висококваліфікованої праці, яка володіє і найскладнішою технікою, і прогресивними методами вирощування культур. Зробити молодого хлібороба такою людиною у нас є всі можливості.

Коли я 1954 року очолював бригаду, у нас було два ХТЗ, один «Універсал» та один комбайн «Комунар», не вистачало плугів, культиваторів. Сьогодні у бригаді 22 потужних трактори, 11 спецкомбайнів, 13 сівалок. Є чим землю обробляти. І руки господарські є! Бо на увагу та піклування відповідають молоді сумлінною працею. І тепло стає на душі, коли бачиш, як дбайливо заорюють хлопці кожен клин, як по-господарському обробляють землю. У нас на полях не залишилося жодного камінчика — механізатори дообладнали машини спеціальними ящиками і не один центнер каміння та залізничка з поля вивезли.

Сьогодні вся сільськогосподарська техніка у нас на лійнійці готовності. Ще з осені почистили, помили, пофарбували робочі органи агрегатів.

Радіє цьому має хліборобське серце. Та ще дужче болить, коли чує, бачу, що в багатьох наших селах негусто молодих з-поміж ветеранів війни і праці, що знову беруться за діло посівали пенсіонери — виручають...

Землі потрібен господар. І цим господарем повинна стати молодь. Відстояли батьки землю нашу у тяжкій кривавій, виходили її, славою вкрили. Та втомилась натруджені їхні руки, болять серця тривогою за вас, господарів землі сьогоднішніх.

Бо навчитися їздити на тракторі — це не так і забарно. Складніше — виховати в собі господаря. І недарма новачкам, які приходять у бригаду, я кажу, що найскладніша техніка серед усіх наших машин — це борона.

Пам'ятаю, в дитинстві мені над усе подобалась легенда про квітку папороті, квітку щастя, якої шукають юнаки і дівчата в ніч на Івана Купала. Я знайшов той цвіт, себе щастя. І тобі кажу: не шукай його за тридев'ять земель. Тут воно, наше хліборобське щастя, серед знайомих з дитинства запахів теплої ферми, яка сито дихає в зимову заметіль, серед хлібного поля, де вперше пізнав ти красу землі і владу над нею. Я зрозумів це сам у далекі повесні роки, а ще цього вчила мене мати-селянка, яка, йдучи в поле першого дня жнив, завше надіяла святкову сорочку...

НА ФОТО: В. АНДРІЯШ СЕРЕД МОЛОДИХ МЕХАНІЗАТОРІВ

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

ВОЛІТЬ СЕРЦЯ ТРИВОГОЮ

В. АНДРІЯШ,

бригадир тракторної бригади № 2 колгоспу «Росія» Новоукраїнського району, Герой Соціалістичної Праці.

І ЗНОВУ сніг. Хоча вікна будинку механізаторів весело й безтурботно розписав мороз-чародійник, та сніг віщує мені весну. І здається, що то не сніжинки, а зерно падає в пухку землю із щедрої руки сівача. Тридцять четверту хліборобську весну стрічати, а серце ніяк не звикне, і бентежать душу неспокій, надії на щедроти прийдешньої ниви.

Збираю вранці своїх козаків на наряд і ховаю усмішку в куточках уст. Бачу: нетерпеливисья серце хліборобське чеканням. Однак помічаю вже вкотре, що якимось різниться байдужістю погляд одного з наймолодших членів бригади. Його ім'я? Хіба це так важливо? Ось і після нашої коротенької наради хлопчина знехотя копирсається в двигуні машини. І по тому, як не по-господарському косо загвинчує гайку, як без інтересу проходить повз гурт механізаторів, які, з насолодою досмоктуючи цигарки, про наболіле гомонять, угадую: тимчасовим почував себе хлопчина на колгоспному полі. Так, наче погостювати сюди прийшов.

Я розумію хлопчачу пристрасть до швидкості, техніки, до важкої брили металу, яка оживає в руках, трепетно підкорюється найменшому порухові. Ці почуття приводять багатьох випускників школи на період професійно-технічних училищ, механізаторських курсів.

Не буду кривити душею. В березні 1944 року за кермо трактора й мене привела хлопчача пристрасть до техніки. Та, ставши володарем омріяного зоряними ночами старенького «Універсала», я відчув одночасно себе й господарем землі. Не випадковим гостем, не хлопчиною, який дорвався до керма, а господарем землі. Латаним плугом орючи під засів землю, відчув, як зачерствіла вона за роки війни без хліборобської ласки.

А може, ми, чотирнадцятилітні, так гостро зрозуміли свою потрібність землі, свою відповідальність перед нею, бо не було на повесніному полі нікого, окрім нас, жінок та інвалідів, кому могла вишептати земля свої болі і сподівання.

Всесильна земля наша. Щедра. Тож недаремно, коли у дитини пучка заболить, гоїть мати рану землею. Тож недаремно з новоукраїнських полів фашисти вагонами вивозили в рейх наш чорнозем.

Кожного року приходять новоукраїнці до обеліска Слави в центрі міста, щоб у День Перемоги віддати шану тим, хто загинув у борні за землю. Пломениють знамена і квіти, лине музика.

Та помічаю, як щороку рідшають ряди ветеранів, багатшає площа щасливими усмішками юнаків і дівчат. Тоді з тривогою і надією вдивляють в обличчя молодих: чи розуміють вони, що настав час замінити на землі батька-матір? І не просто замінити, а примножити їм славу.

БУТИ господарем... З-поміж усіх зустрічей зі своїми колегами найбільш запам'яталися мені відвідини польового табору тракторної бригади колгоспу «Мир», чий поля межують з нашими.

Здавалося б: бригада як бригада, має непогані здобутки у змаганні, добре оснащена технікою. А серце стиснулось, коли побачив, як у польовому таборі під ногами механізаторів безладно валялися підшипники, болти, лемеші та чимало інших деталей. І подумав: погані господарі оці симпатичні хлопці.

Як іноді непринципово, крізь пальці дивимось ми на факти отакого недбайливого ставлення до народного добра. І дурите мені за банальність: недбайливість, безгосподарність найбільш притаманні саме механізаторам молодим. Ми, повесніне плем'я хліборобів, пам'ятаємо, як на власних, дитячих іще плечах носили на кілометрові відстані до МТС деталі від трактора, як берегли кожен гвинтик.

Чому ж сьогодні знецінився в очах молодих оцей самий гвинтик? Може, ми самі, досвідчені і мудрі, в швидкоплинності буднів забуваємо вчити молодь господарювання на землі? Буває, в кращому разі, підберемо болт чи леміш, якого заджинсений Іван чи Петрик кинув на узбіччі табору. А коли зустрінемо, буває, доярку з краденим відерцем комбікорму, — б'ємо на сполох: «ЧП». Тут і збори негайно скликаємо, і «прожектористи» над свіжким номером чаклюють. Правильно, хоча ціна тому комбікорму й копійки. А підшипник же карбованці коштує...

Згадайте, коли востанє на засіданні комітету комсомолу, на своїх зборах ви, молоді, порушували питання про негосподарське ставлення до землі, про те, що Іван комбайна брудного після жнив покинув, а Петро зелену масу разом з ґрунтом накосив?

Певен, не порушували такого питання і на зборах комсомольської організації колгоспу «Мир». А тим часом у тракторній бригаді більше половини молоді, очолює її молодий комуніст Микола Стасій. Саме

після тих відвідів і вирішили ми своєю бригадою стати колективним наставником бригади цього колгоспу. І ось не минуло й року, а обличчя польового табору тракторної бригади стало невпізнаним.

Знаю, що у вихованні почуття господаря багато важить наше слово до молодих. Знаю, що від того, як зустрінуть учора шнього учня у бригаді, часто залежать його подальші кроки на шляху до майстерності. Приходить, скажімо, юнак у бригаду, теорію знає добре, та практики у нього малувато. От і дають йому найчастіше старенького трактора. І хлопчина, який кривав відразу рекорди ставити, з розчаруванням слухає неласкаві компліменти на свою адресу. Тож часто, не наживши перших мольців і, не відчувши смаку до господарювання, йдуть хлопці в армію. А відслуживши, згадують оті свої доармійські труднощі та й залишають назавжди рідне село.

І дарма! Де б ти не працював, кінець кінцем свою долю своїми ж руками будувати треба. Не думай, що, зрадивши мрію, ти знайдеш щастя в легкому шматку хліба насущного. Бо прийдуть уві сні до тебе безкраї поля колгоспні, побіжать червоні маки узбіччям дороги до того місця, де ти вперше тремтливими руками взявся за кермо трактора. Зрозумієш, що свою любов до землі треба довести, боротися треба, а не тікати в куші від найперших труднощів. Бо хто тебе зробить оті найкращі вчухи, коім тебе самого?

ДУМАЮ, що у вихованні майбутніх господарів землі багато повинні зробити комітети комсомолу колгоспів. Доброю традицією в нашому районі стала робота механізаторів вожатими-виробничниками в піонерських загонах. А чи скрізь так?

Незаперечний той факт, що вчорашнього випускника най-

КІРОВОГРАД — БІЛЬШЕ ТЕХНІКИ СЕЛУ
ОДЕСА:
ЗМАГАЄМОСЬ
● Договір на соціалістичне змагання між кіровоградським заводом «Червона зірка» і одеським заводом імені Жовтневої революції.

Традиційні узи дружби зв'язують молодих трудівників кіровоградського заводу «Червона зірка» та Одеського заводу імені Жовтневої революції. Колективи обох підприємств уже багато років змагаються за вчасне виконання замовлень сільського господарства на посівну й ґрунтообробну техніку. В першому році нової п'ятирічки червонозорівці перемогли в цьому трудовому суперництві протягом усіх чотирьох кварталів.

(Закінчення на 2-й стор.).

КІРОВОГРАД-ОДЕСА: ЗМАГАЄМОСЬ

ШВИДКО пливають дні другого року п'ятирічки. Помисли, устремління комсомольців і молоді Одещини спрямовані зараз на те, щоб відразу взяти добрий розгін у виконанні замічених планів. Оглядаючи пройдені шляхи, ще раз замислюємося над причинами зривів відставаних бригад, над тим, як краще використати досвід правофлангових.

281-тисячний загін одеської молоді — комсомольці. З них понад 83 тисячі трудяться на заводах і фабриках, 31 тисяча — на полях і фермах. В змаганні з кіровоградцями беруть участь 2670 комсомольсько-молодіжних бригад і ланок, які працюють під девізом: «Кожній зміні — ударну працю, кожному виробу — комсомольську гарантію якості».

Розуміємо, що зростання ролі юнаків і дівчат у збільшенні виробництва продукції промисловості і сільського господарства залежить насамперед від компетентності, удосконалення роботи колективів комсомолу, підвищення всебічного впливу їх на виховання молоді. На тих підприємствах, господарствах, де комсомольські активісти постійно тримають під контролем виконання завдань молоді на важливих ділянках виробництва, широко розгортають змагання молоді за дострокове виконання планів, справи йдуть добре.

Всій Одещині відоме патріотичне починання комсомольсько-молодіжної бригади доверів імені Леніна Одеського порту, яку очолює Геннадій Федосов, — дворічний план — до 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції. Ця ініціатива підтримана молоді трудівники усіх міст і районів області.

Верстатники заводу радіально-свердловальних верстатів імені В. І. Леніна роблять все для того, щоб випроглядати продукцію відмінної якості. Комсомольсько-молодіжні ланки Петра Жукі і колгоспу «Знамя Леніна» Кодимського району змагаються за 50-центнерові врожаї пшеничних буряків, а Дмитра Чебана із колгоспу імені

Димитрова Татарбунарського району — за 100-центнерів врожаїв зернистої кукурудзи.

Міські, районні першій комсомольські організації уявляють свою відповідальність за діла в успіхи краю. Широкого розмаху в області набуло змагання молодих кукурудзіводів на приз двічі Героя Соціалістичної Праці Е. В. Блаженного, традиційне щорічне змагання молодих доярко-троярників. Практикуємо проведення конкурсів професійної майстерності, змагання молоді за виготовлення продукції з особистим клеймом, комсомольською гарантією якості.

БОРОТИСЬ, ЩОБ ПЕРЕМОГТИ

В. ГАЙВОРОНСЬКИЙ,
другий секретар Одеського обкому ЛКСМ України.

Успіхи правофлангових радують. Промисловість області, наприклад, за минулий рік реалізувала додаткової продукції на 79 мільйонів 21 тисячу карбованців. І все ж наші здобутки могли, повинні були б бути набагато вагомішими.

Та й у боротьбі за підвищення якості продукції величезні резерви так і залишилися невикористаними. Виробничих планів не виконали в Центральному районі Одеси, Котовському, Білгород-Дністровському районі. В останньому, наприклад, були складені щорічні плани. Тут взяли нібито вірний курс на повсюдне впровадження комплексної системи управління якістю продукції. А ось стільки своєї роботи докорінно не перебудували, комсомольські організації цих підприємств тут лишаються осторонь розв'язання важливих виробничих питань.

ПОТРІБНО сказати, що чимало цінного могли б запозичити молоді механізатори і тваринники Одещини, яби постійно використовували досвід роботи передових комсомольсько-молодіжних колективів Кіровоградщини — ланки по вирощуванню високих

врожаїв кукурудзи колгоспу імені Леніна Новоархангельського району, сполучаючі В. Бороник, тракторної бригади колгоспу імені Калініна Олександрійського району, яку очолює делегат XVII з'їзду ВЛКСМ В. Галушка, колективу МТФ радгоспу Другого імені Петровського цукрокомбінату Олександрійського району (групокомсорг Я. Андрушакевич), члени якої минулого року добилися чотиритисячних наївів від кожної корови.

Але ж доводиться визнати, що інколи досвід передовиків ми ще використовуємо поверхово, не доводимо справу до кінця. Комсомольсько-молодіжні ланки по вирощуванню високих врожаїв кукурудзи колгоспу імені XXV з'їзду КПРС Білгород-Дністровського району, де ланковою Тетяною Божко, з ентузіазмом встановили зв'язок із ланкою Валентини Бороник, але скоро забули про нього, дівчата не здійснили своїх планів — не проаналізували причини минулорічних невдач. А внаслідок передового

досвіду — один із резервів підвищення ефективності виробництва. Тож потрібно намагатися, щоб він став надбавкам усіх.

ВІДПІРАЄ дні другий, повільний, рік п'ятирічки. Ще більш масовим, дійовим повинно стати змагання молодих трудівників Одеської і Кіровоградської областей, які гаряче схвально Лист Центрального Комітету КПРС колгоспникам, робітникам радгоспів, механізаторам, учням, спеціалістам сільського господарства, працівникам промисловості, які по-сталає селу матеріально-технічні засоби, всім трудящим Радянського Союзу. І щоб успішно розв'язувати всі завдання, що стоять перед нашою областю комсомольськими організаціями, потрібно й далі вдосконалювати стиль і методи комсомольської роботи, ідейного і трудового виховання юнаків і дівчат. Особливе місце в цій роботі відводиться ще ширшому розгортанню змагання молоді за дострокове виконання виробничих планів під девізом: «П'ятиріччю ефективності і якості — ентузіазм і творчість молодих».

БІЛЬШЕ ТЕХНІКИ СЕЛУ

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

На якісно новому рівні проходить змагання між молоддю двох заводів у другому році п'ятирічки. На вахті за право підписати Рапорт Ленінського комсомолу Центральному Комітету КПРС на честь 60-річчя Великої Жовтня комсомольсько-молодіжні бригади червонозорівців з механоскладального цеху № 1 (бригадир Наталя Стойка) виступила з ініціативою: «60-річчю Великої Жовтня — 60 комсомольських надпланових сізлок цехкварталу!» Сьогодні 3400 юнаків і дівчат, 32 комсомольсько-молодіжних колективи «Червоної зірки» підтримали цю ініціативу.

Під девізом Всесоюзного змагання «60-річчю Великої Жовтня — 60 ударних тижнів!» трудяться молоді робітники Одеського заводу імені Жовтневої революції. Кожен із них сьогодні самовіддано працює на цій почесній вахті, виконуючи замовлення села до весняної кампанії нинішнього року.

У відповідь на Лист Центрального Комітету КПРС колгоспникам, робітникам радгоспів, механізаторам, учням, спеціалістам сільського господарства, працівникам промисловості, яка поставляє селу матеріально-технічні засоби, всім трудящим Радянського Союзу комсомольці і молодь заводу «Червона зірка» і заводу імені Жовтневої революції уклали договір на соціалістичне змагання протягом другого

року десятої п'ятирічки. Представники обох колективів домовилися:

- регулярно, раз на квартал, обмінюватись інформацією про хід виконання соціалістичних зобов'язань і передовим досвідом роботи комсомольських організацій;
- організувати наочне висвітлення ходу соціалістичного змагання, постійно повідомляти про нього в заводських багатотиражних та радіогазетах;
- двічі на рік обмінюватись делегаціями для взаємперевірки і підбиття підсумків змагання;
- у січні сторонам, що змагаються, обмінитись соціалістичними зобов'язаннями та умовами комсомольсько-молодіжного змагання.

За дорученням комсомольців і молоді договір підписали: Ю. КУТОЛЬВАС — секретар завкому комсомолу, Л. ТОЧИЛЕНКО — групокомсорг комсомольсько-молодіжної бригади стернярок автоліття сталеливарного цеху, А. БУЛІГАКОВ — бригадир комсомольсько-молодіжної бригади токарів цеху металевих виробів, В. ЛЯХОВСЬКИЙ — бригадир комсомольсько-молодіжної бригади котельників цеху механізації Одеського заводу імені Жовтневої революції; О. КОЛОСОВ — секретар завкому комсомолу, О. ДАЦЕНКО — бригадир комсомольсько-молодіжної бригади формувальників ливарного цеху сірого чавуну, Л. АРТЕМЕНКО — бригадир комсомольсько-молодіжної бригади різальників металу ковальсько-пресового цеху кіровоградського заводу «Червона зірка».

ТРУДОВІ ДІЛА ДРУЗІВ ПО ЗМАГАННЮ

«Майстер «Золоті руки»

Такого звання удостоєна пташниця Комінтернівської птахофабрики комсомолка Євгенія Матусевич. Беручи участь у естафеті ударних комсомольських справ на честь 60-річчя Великої Жовтня вона вже одержала понад завдання 30 тисяч яєць.

Активно вступила в рух «Тваринництво — комсомольську турботу» всі юнаки і дівчата Комінтер-

нівського району. В січні на фермах і тваринницьких комплексах створено 20 комсомольсько-молодіжних колективів. До них увійшло 200 тваринників, зокрема 80 майстрів машинного доїння.

Тільки сто!

Комсомольсько-молодіжні ланка радгоспу «Трудовий» Кілійського району, де ланковим депутат Верховної Ради УРСР В. Іващенко, зобо-

в'язалася виростити 100 центнерів зерна кукурудзи на кожному зрошуваному гектарі. Весну ланка зустрічає у всеозброєнні: техніка на лінії готовності, завезено добрива, всі механізатори вчаться на агрономічних курсах.

На ремонтних майданчиках

Нинішньої зими графік ремонту техніки, як ніко-

ли, уцільнений. Робітники майстерень Котовського районного об'єднання «Сільгосптехніка» протягом трьох останніх тижнів поставили на лінійку готовності 50 комбайнів. Щодня з цехів підприємства виходить два комбайни і трактор. Успішно несуть трудову вахту комсомольці — спусарі Іван Тишевич та Євген Гришаєв, кандидат у члени КПРС Володимир Чорний.

ГЕРОІВ НАШИХ ІМЕНА

ХУДОЖНЬО-ДОКУМЕНТАЛЬНА РОЗПОВІДЬ

3

На черговій зустрічі з Леоніком Карієм щирою охарактеризував петрашівське підпілля на території повіту. Цю детальну інформацію дав йому сам отаман...

— Його посилюють до Львова. Заїхувати. Мабуть, Новий-Кого завітати зі штабу. Мав іхати сам, але у нього тут якісь справи. Довіряв мені.

— Не підходи начальство, — усміхнувся Кома Якимович. — Не підходи начальство, — усміхнувся Кома Якимович. Нам потрібно не скористатись і напереді дізнатися, що задумав Іоанніс. Отже, давай поміркуємо над деталями операції...

4

Теплої серпневої ночі 1921 року неподалік села Півнева Польська прикордонна варта натрапила на перебіжжача. Юнак назвав себе українським повстанцем. На ранок його привезли на заставу.

У кабінеті від портретом Пласудського сидів польський офіцер. Не звертаючи уваги на затриманого, він щось писав. Нотім віддав руку як:

— Так хто він буде?

— Повстанець з України, — відказав перебіжжач. І, переконавши запитливого поліца прикордонника, назвав визначення з Новийським числом — 484.

— Направляю вас об'єд з Ровенської ексспозитурі (низший орган польської охорони). — Ю. Д.). Звідти потрапите до Львова.

За дверима кабінету Сергій зрозумів, кого мав на увазі польський офіцер, кажучи «собох». Другим був рудий здоровань, з яким Карієм устив познайомитись у барачі, куди на ніч замкнули його та інших затриманих польські прикордонники.

Допит у Ровно був детальнішим. Сотник, очевидно, з контролювали, довго розпитував Каріна про Єлисаветградщині, зрештою показати на карті, де перебував кордон, як саме. Відповідаючи, здається, залишився вдоволюсним.

Просячись, дав Карію пакець.

— Здаєт в Штабі генеральному!

Сергій з Никодимом, так звали рудого супутника, проваля на ескадрі, роз'яснили, як знайти у Львові штаб Гютюпника. Карієм уже встиг довідатися, що Никодим працює в районі Житомир — Коростень і завдання у нього таке ж, як і у Новийського. Про себе Сергій не розповідав нічого. Можливо, він знає, що супутника підсувала йому польська контррозвідка.

На вокзалі, прогулюючись нерозумно і обіймаючи Никодима, вострий брав кватки, Карієм ранком цапнувся на пані Братецьку, добру знайому господарки Єлисаветградської квартири, де він жив. Братецька знала Сергія, знала й те, чим він займається. Успішно почата операція могла закінчитись провалом. На щастя, Єлисаветградська знайома, що переїхала нещодавно до пашської Польщі, певно, вважала несподівано зустріти тут чекіста Каріна... Ковчизини по ньому байдужим поглядом, пройшла мимо.

Сергій, однак, спротивився не на жарг. А ранком його заїхавши і зустріч із Братецькою улантовано зупинити: І що це за пакець він везе у Львів? Чи не вилрок собі?

Не втерпів. Знайомо безлічне місце і, перекопавшись, що за ним не слідують, акуратно розкрив пакець, прочитав: «У ній відділ Штабу генеральному. З цим направляється Черненко для доповіді про становище на Херсонщині. Начальник Ровенської ексспозитурі сотник Лельський».

Від серця відійшло. Акуратно закрив пакець. Знову вийшов на перон. За кілька хвилин помітив жіночу постать. Вона несидістивно супроводила його. «Знаєтти, є хліст», — подумав. Уже коли побіг румна, краєм ока встиг помітити, як його «тінь» скочила на підіймику вагона. Чіткі руки встигнули жіночку всередину...

5

У Львові, після короткого допиту в штабі, Каріна привезли до гуртожитку. «Українських повстанців» тут зібралось чимало.

Сергій швидко познайомився з усіма. Соколовський з Київщини розповів про штабні порядки. «Осьовне ще поперед», — готував розвідник.

На ранок Каріна заіхавши до сотника Яворського. Від Соколовського Сергій уже знав, що це допит неперекладний, а тому досить спокійно і невпевнено розповідав Яворському свою версію, котру той старанно, не вкляпавшись, записав. Не цьому нові Каріна до іншого кабінету.

— Пан Черненко з України, — представили Сергія капітанові, що сидів за одним з двох письмових столів.

— Галайда, — пошу у відповідь.

— Доготуйте почати, пане поручику?

Той кивнув.

— Як ви оцінюєте становище на Україні? — поставив перше запитання Галайда.

Сергій давно готувався до цієї зустрічі. Ще в Єлисаветграді було вирішено за всяку ціну привернути до себе увагу Штабу генеральному. А значить, його доповідь тут повинна зацікавити штабівця. Як це зробити, Карієм мав вирішити на місці.

Розвідник знав з розмов, які рапорти привезли до Львова його «колегі». Якщо вірити їм, то Радянська влада доклавне останні дні. Така, певно, думка й у тютюпниківців... На цьому, мабуть, варто зійтати.

— Трагічне, пане капітан.

— Для кого? — нерозуміючи знів брели петлюрівський контррозвідник. — Для нас чи більшовиків?

— Для нас...

Польський поручику, що в цей час дивився у вікно, зацікавлено обернувся до Каріна.

— Як ви почитите свої слова? — спитав цюзу Галайда.

— У нас немає підтримки на Україні. Я маю на увазі — досить міцної. Більшовики дали селянам основне, до чого ті прагнули все життя, — землю. І вони тепер горю за їхню сладу.

— А як же продрозверстка? Не витверстала гарячих голів?

— Навпаки, Біднякам вона якраз на руку.

— Дурні! — не стримався поручику. — Отрим і мечем треба нищити цю більшовицьку заразу! Отрим і мечем!

— У цьому, пане Вишневицький, може не має покласти-раїнський порядок, не сумнівайтесе! Поручику став запитувати далі сам.

— Які частини стоять у Єлисаветграді?

Карієм зинсар плечима:

— Не скажу точно. Різні.

— Чисельність Єлисаветградського гарнізону? Куди рухатся перекопавшись, це посланець Новийського не може вгамувати його цікавість, вилізав:

— Скільки раз наказували сербозітні займатись нібіськовою розвідкою! Що тільки там ваші «моя роблять, капітане!»

Карієм вирішив «виручити» Галайду.

— Пан Новийський сам займається збиранням інформації, яка має показати, але, пам'ятаю, казав, що у Львові вони щині відочого. Даєт ж бо безперервно змінюються.

Юрій ДМИТРЕНКО.

(Далі буде).

(Початок днів «Молодий комуніст» за 29 січня р.).

ЗНАМЕНИТИ гумористи твердили: люди діляться на автомобілістів і пішоходів. Між цими двома категоріями лежить прірва, через яку перекинута місток. Місток цей — дорога. Вона об'єднує і тих, хто тримає в руках кермо, і тих, хто воліє купувати квитки.

Дорога... Шлях сполучення і робоче місце для одних. Доля і відрізок життя для других. А для когось вона — засіб наживи. Тому є люди, котрі вбачають у дорозі свій важкий і небезпечний поєзд.

Дорога... Це не просто смуга, вкрита бетоном, асфальтом чи бруком. Вона — категорія філософська. Шосе переінакшує людину. Сядьте в таксі — і ви, кивнувши на пічильник, заговорите з водієм про план і примхи пасажирів. А в попутних «Жигулях» заведете з власником розмову про речі, що досі вас не хвилювали: переваги машини ВАЗ перед «Москвичем», про дефіцит запасних частин... Так, люди справді діляться не на фізиків і пірників, начальників і підлеглих, а на пішоходів і пасажирів.

У філософському розумінні доля — це об'єднання у житті людини. Залежно від того, якими ці обставини будуть, розрізняють долі щасливі й нещасливі. Щоб відтримати тих, хто паріає на останнє, слід нагадати народну мудрість: людина — козак свого щастя...

М. І. Герасименко вважає, що доля поставилась до нього прихильно... Ма познайомились у дорозі, в негоду, в ожеледі. Водій автомобіля ЗІЛ-130 прямо-таки виручив мене. Бо ж автобуси не ходили, а погода... Холодно. Вітряно. Слизько...

Розговорилися. З'ясувалось: мій співрозмовник і як провів за кермом понад тридцять років... Не втримався, попросив розповісти про випадки в дорозі, що зазнав і талісманів. Назвав Миколу Івановича у найкращий спосіб.

ЩО Ж МОГЛО ТРАПИТИСЬ?

...ЦЕ ДОЛЯ

За хвилину він розказав: — Перший випадок був на початку мого шоферського шляху. Під час війни, в Угорщині. Вже забув назву міста, а стовпці та і зараз перед очима. Пряма така, праворуч — будинки. Ліворуч, за два кроки від вулиці — Дунай. Гарна набережна. Віз я спаряди, гармату на причепі. В кузові — кілька солдатів. У кабіні — офіцер. Перебираємось, значить, на нові позиції. На вулиці — нікого, тож мчимо з вітерцем. Дорога на славу!

Раптом із-за рогу на великій швидкості вискакує танк Т-34. Ледве встигаю еверснутти кермо. Так з берега прямо в Дунай і шубовснули. А там глибина до семи метрів. Добре, що літо. Викликали всі, на берег вибралися... І вилазити нікого — танк лавою зник. Як стало відомо пізніше, у нього не перемкнулися швидкості.

Майже весь день згаляв, щоб дістати машину з ванпажем. Навіть, володавзв'язалися. А витягувати допомагав екіпаж того ж танка, з яким мало не зіткнувся. Вони величезні пологили свої машини і позичили нам на допомогу... Ще запам'ятався один випадок, прав-

да, не зі мною, але на моїх очах. 1960 чи 1961 року їзав я рейсом Злишка — Брянськ. Поблизу Белгорода обігнав мене «Москвич». На великій швидкості... Повинен сказати, швидкість — найбільша небезпека в нашій роботі. Ось ми зараз козаємось по дорозі, як бачим, але я не посаілаю. Знаю: замість чотирьох ходок, більше двох не зроблю. То не біда. Буде погода — і план виконаю, і сьогоднішнє паздожену. Нині поспінаги небезпечно. До аварії в ожеледі недовго...

Так от, про швидкість. Заєрнув я тоді увагу, що обійшов мене «Москвич». За кілька кілометрів я паздогнав його.

Зіткну в с я він з машиною. На дорозі — нікого. Я — до «Москвича». В ньому — троє. Жінка гарна така була: коли обгача я її, зона рукою помаха я я. Мовляв, на-

здоганяй... Загинула вона... Водій ледве звільнився з-під уламків, і сина його. Та з другого автомобіля двоє в тяжкому стані. Сено, бачу, недалеко. А на дорозі — ні машини. Нарешті повнілася МАЗ. Потім автобус підійшов. Усіх до лікарні відвезали...

Непаче вчора це було. От тобі й швидкості...

Деякий час мовчимо. Не витримує. — Так що, за тридцять два роки з вами в дорозі більше нічого не трапилось? — Нічого... А що могло трапитись?

І в раптом розумію безглуздість свого запитання. Хоча дивувалось, власне, не слід. Просто людина на своєму місці. Робить улюблену справу, робить професійно, кваліфіковано. Нев'язавши свою долю з дорогою, Микола Іванович зумів понад черв'як віку пропрацювати без транспортних пригод. І не вбачає в цьому нічого дивного. Так і треба.

Виходить, людина все-таки господар своєї долі, вона панує над обставинами, а не навпаки. І часті її залежать від неї самої?

Слід, мабуть, лише додати, що живє М. І. Герасименко в селі Хмельовому і на роботі його цінують. Ю. КРЕМІНЕЦЬ.

ДВА ЗАПИТАННЯ ВОДІЯМ І ПАСАЖИРАМ

1. Приміський автобус, увірвавши «облічених» пасажирів, вирушив з автозупинки. На відрізку з міста він зупинився, і водій відчинив двері перед пасажирами, які від дощем чекали його майже годину. Ті, що зайняли з близькості череду водіїв гроші. Винуватий квитки він не поспішав. І коли хтось неспішно спитав: «А квиток?», усі дивовижно зголосили.

Хто неправий: водій, який, порушивши краще, підняв пасажирів, той чоловік, котрий вимагав квитка, чи пасажир?

2. А які ще цікаві випадки сталися з вами, які думки прийшли в дорозі? Редакція чекає листів.

БУВАЄ Й ТАКЕ...

— Громадянин, дозвольте! Автобус відходить! Як — «без черги»? На веселля, тільки! Любима бабуся одружується!.. Топарину, встигнете ще! Вам куди? А мені до Миколаєва — на зарплату! Дівчино, любі! До Кіровограда один! Як? Неможливо! Всім тривають ява квитки прощано? Пеймо-вірно! Любонько, не залиш у білі! Нагально треба їзати! Ну, хоч стоячий... Не маєте права? Чуваччо, любі, ви часто помилаетесь? Ні. От і чудово! Заради моєї бабусі-нареченої один разочок можна? Ну, забудьте, ще в автобусі тридцять два

місяці... Спасибі, вік нам'ятавиму. Будете в Кіровограді — заходьте!

— Товаришу диспетчер! Що ж це виходить? Береш квиток та це б стояти доводиться? Як — споминилась? Не вже вона касирка не знає, що тридцять третього місяця немає? А я тут причому? Чому повинен стояти? Я цього гав не зали-теку... Неподобаєво!

— Ні, не треба мені місцем поступатись! Хай це транспортники турбують. Справедливість повинна ж бути! Пасажирів за людей не вважають... Ну раз ви так неповажаєте — сяду...

До пасажирів з дитиною підходить контролер.

— Ваті квитки, будь ласка!

— Ось. Два, один — дитиний.

— Скільки хлопчикові років?

— Вісім.

— Не всім, мамо, а одинадцяти...

— Сидку, ну що ти говориш! Ти що забув, скільки гої років? — докірливо дивиться на сина мати.

Той біжковів, він не забув і точно знає, що йому

одинадцяти, а от що казала мама напередодні — відлігло з голови. Тенер пригадав і червоніє.

— Так скільки ж тобі років? — червоніє контролер.

— Вісім, — похлюпнувшись, испочє хлопчик.

Контролер іде далі.

Мама полетіла злітає. Карбованець і двадцять копійок закономілено.

Васька мучить сумління. Щобно він не зупинив машини біля бабусі, котра самотньо стояла при дорозі. І тенер намагався виправдатись перед собою.

«Автобусом нехай їдять. Нема чого державну машину в такій перетворювати. І чому не я повинен когось бранити?»

Нараз удалині Васько помітив струнку діавчу постать. Юнка з валізкою в руці йшла дорозню. Мога сама патиснула на гальма. Зупинив авто-мобіль відчинив двері.

— Вам далеко? Сідайте!

Дівчина сіла поруч. Сумління більше не мучило Ваську...

Тільки факти

Довжина шосейних та грунто-вих шляхів Кіровоградщини становить 5138 кілометрів. У першому році десятиріччя «п'ятирічки» прокладено 152 кілометри доріг з твердим покриттям на суму 6 мільйонів 200 тисяч карбованців.

За минулий рік тільки тран-

спортні підприємства обласного автоуправління перевезли 14 мільйонів 317 тисяч тонн вантажів і 190 мільйонів 587 тисяч пасажирів.

Салон кіровоградського об'єднання «Автотехобслуговування» торік продав авто-

любителям 3767 «Жигуля», «Лад», «Москвичів» і «Запорожців». 1973 з них продали передовиків сілського господарства, 531 — крадіїв робітників та службовців підприємств і установ області. 575 машин отримали інваліди Великої Вітчизняної війни та праці.

За 366 днів минулого року на дорогах області зареєстровано 824 дорожньо-транспортні пригоди 189 чоловік зайняли, 849 дістані поранення. А з ними зіткнулись сталося 131 аварія 88 вивукацій авто-транспортних аварій були в нестерпному стані.

Ми поверталися з Кіровограда в Олександрію. Біля кас автовокзалу, що на залізничній станції, людей — не проштовхнешся. Довелося попрохати, щоб мене з дитиною на руках пропустили без черги. Пасажирів безвідмовно звільнили. Місце біля віконця каси.

— Не знаючи, коли відходить автобус до Олександрії, я спитав про цю касирку. Молода жінка холодно поглядом глянула на мене:

— Тут не довідкове бюро. Дивіться розклад.

— Не вже вам важко відповісти? У мене ди-

...ЦЕ ПОСТ

АВАРІЯ

Молодий лейтенант Сергій Гончаренко та старшина Ф. А. Солонина Знамянським шосе їзали до поста державтоінспекції. Сергій раптом помітив у дзеркалі лінгіння вогнів. Озирнувся. Автобус, що йшов позаду, свинувся на рівній дорозі справжню синусоїду.

Зупинив машину і вийшов на дорогу.

Водій «пазника», игноруючи жест мліціонера, обмінув їхню машину і погнав автобуса далі.

— Доженемо! — кинув молодий лейтенант. Старшина зв'язався по радіо з постом ДАІ.

Коли екіпаж ЦМ-274, що чергував біля поста ДАІ, доставили наказ, дав порушникові сигнал зупинитись, автобус був уже поблизу. На великій швидкості він промчав мимо. Друга машина теж відключилась до погоні.

Тікаючи, порушник застосував знайомий маневр: він брав уліво, коли один із задніх машин намагався обігнати його. І тому старшина передав:

— Вісімнадцятий, я — п'ятнадцятий. Обійдїть автобус справа, коли він пригнєкатиме час на обгоні!

Командир нова «Москвич» до лівого борту автобуса, а старшина відчинив дверцята. Він вирішив спробувати на ходу догнати до ручки дверей «пазника», відчинити їх і черескочити в автобус. Та в цю мить водій автобуса різко крутнув кермо і «Москвич», умикаючи зіткнувшись, вискочив на нерівне узбіччя. Друга машина, скориставшись моментом, швидко обігнала ПАЗ. Тимчасово відчув, як колеса наповзувались на якийсь бур-гор. Один удар, другий... А швидкість — 120 кілометрів на годину! Автобус відірвався, а офіцер, вирившись на асфальт, натисну на гальма. Та недалеко утонілася надто легко...

Вже потім, розбираючись, вони побачили, що від удару лівшу корінний лист ресори і пружини задній амортизатором перебіло гальману трувою. Відна антєкла.

Тоді ж роздумувати було ніколи. Встиг лише вигукнути, переклоачачи швидкість на німжу:

— Старшина, неясє гальм!

Той передав:

— Вісімнадцятий, заграмуйте самі!

Все відбувалося миттєво. Зникнувши швидкість, «Москвич» іще не переїхав на правий бік дороги, як із-за повороту несподівано засвітилися фари. Зустрічна машина дуже близько... І Сергій Гончаренко різко повернув кермо наліво.

Міліцейська машина, підстрибуючи на вибоїнах, пішла під укіс. Гончаренко, стискаючи кермо і відшлюпочив у стіну лісосмуги, що наближалася, почув лише, як кричав незачинені дверцята...

...Коли машина, загальмувавши об куці, нарешті зупинилась, він поглянув убік і замір: Солонини поруч не було. З недобрим передчуттям побіг до дороги.

У темряві побачив старшину. Той сидів.

— Живий?

— Та от, хай йому! Цигарок нік не знайду.

І тільки тоді, розреготавшись, обоє перевели подих. А за кілька хвилин «Вісімнадцятий» доповів, що порушника затримано. У нього, подія бази «Сортнаслідков» Передеденцева були всі підстави тікати від міліції. Сильно в'язний, він кілька хвилин тому вбив автобусом незнайому людину.

Це сталося першого жовтня минулого року. Працівники Кіровоградського міського відділу внутрішніх справ — секретар комсомольської організації відділу Сергій Гончаренко та старшина Ф. А. Солонина, включуючись у погоню, це не віддали про смерть військово-службовця І. С. Чукура на Знамянському шосе. Але вони завжди знають: нетверезий за кермом — злочинець.

М. БІДЕНКО.

...ЦЕ ІНДИКАТОР ЛЮДЯНОСТІ

РАМКА В РАМЦІ

тина, не можу я штовхатись у такому на-товпї.

— Мені теж важко. І діти у мене теж є.

— А чому біля вашого віконця немає габлички з прізвищем касира?

— Якщо ви зробите рамку, тоді повісімо афішу!

Жінка зло зачинила перед моїм обличчям віконце.

Мені стало і незручно, і образливо. Черствість, байдужість, неввічливість — не вже ці риси допустимі в роботі працівників автотранспорту?

Вирішив звернутися до диспетчера, віконце якого поруч.

— Дівчино, назвіть мені, будь ласка, прізвище касирки.

— А навіщо це вам? — спитало зовсім іше юне дівча. Наче воно й не чуло нашої розмови біля каси. (Касу й диспетчерську розділяє тонка перегородка.)

— Це вам не треба. Нічого у вас не скажу.

Сперечатись було марно, я відійшов від каси.

Одне мені незрозуміло: чому ще є такі байдужі люди саме там, де ввічливість, чуйність — основна ррса, необхідна для роботи?

О. ЧЕРНОБАЙ, житель м. Олександрії.

ІДЕ ВСЕСОЮЗНИЙ МІСЯЧНИК ОБОРОННО-МАСОВОЇ РОБОТИ

Абітурієнти-77

ДОВІДКОВИЙ ВІДДІЛ «МК»

ВАС ЦІКАВЛЯТЬ ПРОФЕСІЇ

«Повідомте, будь ласка, адресу Дніпропетровського театрального училища і які вступні екзамени складають сюди абітурієнти.»

Г. ЛОПУШЕНКО, с. Лозувате Уляновського району.

Навчальний заклад, який вас цікавить, готує культурно-освітніх працівників, акторів драматичного театру і театру ляльок. Адреса училища: 220030, м. Дніпропетровськ, вулиця Глінки, 11. На першу спеціальність приймають осіб, що закінчили середню школу, на дві інші — випускників восьмирічних шкіл. Абітурієнти на акторські відділення пишуть диктант з російської мови і складають усний екзамен з російської мови і літератури. Випускники середніх шкіл, які хочуть вступити на спеціальність «Культурно-освітня робота», екзаменуються з російської мови і літератури (усно). Але перший іспит для всіх — з відповідної спеціальності.

«Чи можна набутися професії фармацевта в Кіровоградському медичному училищі?» — запитує Наталія КРИВЕНКО із села Бобринки Бобринського району.

Можна. Для цього по-

трібно закінчити середню школу й успішно скласти вступні екзамени з російської мови та літератури (твір) і хімії (усно). Адреса училища: 316050, м. Кіровоград, проспект Комуністичний, 16.

ЛЮБА К. з Куцезолівки Онуфріївського району просить повідомити адреси художніх училищ нашої республіки.

Будь ласка. Ці навчальні заклади є в містах Ворошиловграді (348011, вул. Оборонна, 7), Дніпропетровську (320044, вул. Шевченка, 21), Сімферополі (333015, вул. Тамбовська, 32), Одесі (270057, вул. Радянської Армії, 14/16) і Харкові (310017, пров. Ніжинський, 1).

Восьмикласниця Надія ЧУБ із села Райполя Петрівського району запитує, де можна набутися професії юриста.

Після закінчення восьми класів можна вступити до Чернігівського юридичного технікуму (250016, вул. Леніна, № 16), який готує фахівців правознавства та обліку в системі соціального забезпечення, фахівців бюджетного обліку. Спеціалістів для роботи в органах суду, прокуратури і слідства, в адвокатурі, арбітражі, в правових відділах державних установ, підприємств і радянських органів готують Київський (252601, вул. Володимирська, 64), Львівський (290602, вул. Університетська, 1), Одеський (270000, вул. Петра Великого, 2) університети, Харківський юридичний інститут (310002, вул. Пушкінська, 77). Природно, сюди приймають осіб, що закінчили середню школу.

ШЕСТИЙ РІК ІСНУЄ У СВІТЛОВИДСЬКІЙ ФЛОТІЛІЇ ЮНІХ МОРЯКІВ ШКОЛЯРИ ВИВЧАЮТЬ ІСТОРІЮ ВІЙСЬКО-ВОМОРСЬКОГО ФЛОТУ. ГОТУЮТЬСЯ СТАТИ СУДНОВОДІЯМИ, МОТОРИСТАМИ, РАДІОТЕЛЕГРАФІСТАМИ. ПІСТАВНИКАМИ У МОЛОДІ — КОЛІШНІ БОЛОВІ МОРЯКИ, ДОСЛІДЧЕНІ СПЕЦІАЛІСТИ, ВЕТЕРАНИ ФЛОТУ. Фото В. КОВПАКА.

ЩО РІК СПОРТИВНИЙ НАМ ГОТУЄ...

Календар міжнародних змагань 1977 року на прохання спортивної редакції ТАРС коментує начальник відділу планування спорткомітету СРСР Ю. Березін.

Радянські спортсмени в новому році виступлять у 146 великих міжнародних змаганнях — чемпіонатах світу і Європи, розіграшах кубків світу і Європи та інших традиційних турнірах. Цього року чемпіонати світу пройдуть на всіх п'яти континентах. Так, чемпіонат світу з фехтування відбудеться в Аргентині, майстри сучасного п'ятиборства зустрінуться в США, першість світу з футболу серед юніорів буде розіграно в Тунісі. Найбільшні фігуристи вийдуть на лід японської столиці, а найкращі стрільці з лука на тиждень зберуться в Австралії.

Великими змаганнями будуть Всесвітні ігри студентської Ігри «Універсіада-77» у Софії та Спартакіада дружніх армій на Кубі.

Передбачаються поїздки радянських команд у 94 країни. Понад 90 міжнародних змагань з 50 видів спорту відбудуться в СРСР. Серед них варто відзначити чемпіонат Європи з спортивної гімнастики серед чоловіків (травень, Вільнюс), континентальний фінал чемпіонату світу в мотогонок по гарьовій доріжці (липень, Тольятті), першість Європи з легкої атлетики серед юніорів (серпень, Донецьк), змагання на Кубок Європи з сучасного п'ятиборства (серпень, Львів).

Багато змагань відбудеться в столиці Олімпіади-80 — Москві, зокрема традиційна московська регата, змагання легкоатлетів на приз братів Знаменських, фігуристи вийдуть на лід Палацу спорту в Лужниках.

(ТАРС).

ВІВТОРОК

1 ЛЮТОГО

ПЕРША ПРОГРАМА. 10.00 — «Солом'яний бичок». Вистава. 11.00 — Новини. 11.15 — К. т. Кіножурнал «Скульптор В. Бородай». 11.40 — «Шкільний екран». Історія для учнів 9 класу. 12.10 — «Старт надії». 13.55 — «Рубежі десятих п'ятиріччя». 16.25 — «Телешкола механізатора». 16.55 — Концерт скрипкової музики. 17.30 — Соціальний портрет колективу заводу «Дніпроенергосталь». Передача 2. 18.00 — Новини. 18.15 — К. т. «У кожному малюнку — сон». 18.30 — К. т. «Веселля». Другий міжнародний фестиваль телепрограм народної творчості. Швейцарія. 19.00 — «Людина і закон». 19.30 — Хокей. ЦСКА — «Хімік» (Воскресенськ). (21.00 — «Час»). 22.05 — Фільм-концерт «Д. Шостакович. Сюїта на вірші Мікеланджело Буонарроті для баса і симфонічного оркестру». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — Гімнастика. 9.30 — Ф. Достоевський. «Село Сте-

панчиково та його мешканці». Фільм-вистава. 14.00 — Документальні телефільми соціалістичних країн. 14.55 — «Сторінки історії». «В. І. Ленін — вождь Великої Жовтневої соціалістичної революції». 15.20 — «Присяга землі». Зустріч молодих хліборобів Оренбуржя». 16.05 — «Розповіді про художників». 16.45 — «Москвичі на марші п'ятиріччя». 17.15 — «Один за всіх, усі за одного». 18.00 — «Сузір'я». 18.30 — «Тларінніцтво — ударний фронт». 19.00 — Вісті. 19.45 — «Пісня і праця поруч ідуть». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Концерт естрадного оркестру Українського телебачення і радіо. 22.00 — «Старт». 22.45 — Новини.

СЕРЕДА

2 ЛЮТОГО

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.30 — К. т. Мультфільми. 10.00 — К. т. «Один за всіх, усі за одного». 10.45 — «Людина і закон». 11.15 — К. т. «Клуб ніноподорожжя». 16.15 — «Щоденник соціалістичного змагання». 16.30 — «Для вас, учителі». Навчальні передачі з фізики в лютому. 16.55 — Для дітей «Хатинка-вертика». 17.30 — «Соціальний портрет колективу заводу «Дніпроенергосталь». Передача 3. 18.00 — Новини. 18.15 — «День за днем». (К-д). 18.35 — К. т. Тираж «Спортлото». 18.45 — «П'ятирічка ефективності і якості». (К-д). 19.15 — Художній фільм «Свято Святого Йоргена». 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. Концерт. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Науково-популярний фільм «Битва за життя». 11.00 — Новини. 11.15 — Баскетбол. Чоло-

віки. «Спартак» (Миколаїв) — «Будівельник» (Київ). 11.45 — Кіножурнал «Хочу все знати». 11.55 — «Слово тлоє, піонері!». 14.00 — Документальні телефільми. 14.40 — «Ми знайомілися з природою». 15.10 — Художній фільм «Егор Буцмач та інші». 16.45 — «Наука сьогодні». 17.15 — «Всесоюзний огляд шкільних творів». 18.00 — «Спеціалізація і концентрація — магістральні напрямки». 18.30 — Фільм-концерт. 19.00 — Вісті. 19.30 — «Сузір'я». 20.05 — Фільм-концерт. «Композитор О. Касьянов». 20.50 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Художній фільм «Дивні дорослі». 22.50 — Новини.

ЧЕТВЕР

3 ЛЮТОГО

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.30 — Художній фільм «Свято Святого Йоргена». 11.15 — К. т. «Наша біографія. Рік 1929». 11.00 — Науково-популярні фільми. 14.40 — К. т. «Основи радянського законодавства». 15.10 — К. т. «Шахова школа». 15.40 — «Творчість Овора де Балзака». 16.40 — К. т. «Леті, наша пісню!». 17.30 — «Соціальний портрет заводу «Дніпроенергосталь». Передача 4. 18.00 — Новини. 18.15 — К. т. «Вірші — дітям». О. Пушкін. «Казка про рибаків та рибку». 18.30 — К. т. «Веселля». Другий міжнародний фестиваль телепрограм народної творчості. Румунія. 19.00 — К. т. «Ленінський університет мільйонів». 19.30 — К. т. Художній телефільм «Без казок не стають дорослими». 21.00 — «Час». 21.30 — «Олімпіада-80». 22.15 — К. т. Фільм-концерт. «Композитор О. Касьянов». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 16.00 — Для дітей. «Сонечко». 16.40 — «Наука, техніка, прогрес». 17.19 — Концертний зал телестудії «Орля». 18.00 — «На шкільних шпорогах». 18.30 — Концерт. 19.00 — Вісті. 19.45 — «Діючі особи та виконавці». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Кінофестиваль «Ленінський альбом». Художній фільм «Перша Бастилія». 22.45 — Новини.

П'ЯТНИЦЯ

4 ЛЮТОГО

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.30 — К. т. Концертний зал телестудії «Орля». 10.20 — К. т. Художній телефільм «Без казок не стають дорослими». 11.50 — К. т. «Ленінський університет мільйонів». 14.00 — Документальний телефільм «Гейдіві країни». 14.35 — М. Лермонтов. «Смерть нестас». 15.20 — К. т. «Слово — ученому». 15.35 — К. т. Фільм — дітям. «Пригоди в місті, якого немає». 17.00 — «Палітський казкі». (Кіровоград на Республіканське телебачення). 17.30 — Соціальний портрет колективу заводу «Дніпроенергосталь». Передача 5. 18.00 — «День за днем». (К-д). 18.15 — К. т. Мультфільми. 18.25 — «П'ятирічка ефективності і якості». Передача з Олександрійського електромеханічного заводу. (Кіровоград). 18.35 — Музичний телефільм «Костянтин Сергеев». Сторінки хошеографії. 20.00 — К. т. «Наша біографія. Рік 1930». 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. Хокей: «Трактор» — ЦСКА. 22.40 — К. т. «Артлото». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Музичний фільм «Покликання». 11.00 — Новини. 11.15 — Телефільми. 11.40 — «Шкільний ек-

ран». Фіанка для учнів 9 класу. 12.10 — Художній фільм «Дивні дорослі». 15.45 — Концерт Державного російського народного хору ім. П'ятиріччя. 16.30 — «П'ятирічка ефективності і якості». 17.00 — «Об'єкти». 17.30 — Співає «Бодра сміє». 18.00 — Реклама, оголошення. 18.30 — «В ефірі — пісня». 18.35 — Любителем хорového співу. 19.00 — Вісті. 19.30 — Телефільми. 19.45 — «Майстри мистецтва УРСР». Народна артистка УРСР К. Радченко. 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — О. Левада. «Здрастуй, Прип'ять!». Вистава. В перерві — новини.

СУБОТА

5 ЛЮТОГО

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.30 — К. т. «АВВГлейка». 10.00 — К. т. «Для вас, батьки!». 10.30 — К. т. «Ранкова пошта». 11.00 — К. т. «Більше хороших товаришів». 11.30 — К. т. «Шеварді Гретьковської галереї». 12.00 — «Пісні і танці народів СРСР». 12.45 — К. т. М. Лесков. «Кралебеззекі». 13.35 — К. т. «Рух без небезпек». 14.05 — К. т. «В гостях у казкі». Художній фільм «Лікар Айболіт». 15.25 — К. т. Тираж «Спортлото». 15.35 — К. т. Чемпіонат світу з швидкісного бігу на конзанах. Чоловіки. 16.00 — К. т. «Здоров'я». 16.30 — К. т. «Музичний абонемент». 17.00 — К. т. «Співдружність». 17.30 — К. т. Мультфільми. 18.00 — Новини. 18.15 — К. т. Кіножурнал «Хочу все знати». 18.25 — К. т. «Очевидне — неімовірне». 19.25 — К. т. Концерт. 19.40 — К. т. Художній телефільм «Сутю англійське півноч». 11 2 серії. (21.00 — «Час»). 22.50 — К. т. Чемпіонат світу з швидкісного бігу на конзанах. Чоловіки. (Швейцарія).

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Концерт. 10.30 — «Екран передового досвіду». 11.00 — Новини. 11.15 — «Суботній репортаж». (Кіровоград на Республіканське телебачення). 11.45 — «Світ твоїх захоплень». 12.30 — «Народні таланти». Перший Всесоюзний фестиваль самодіяльної художньої творчості трудящих. Концерт. (Кіровоград на Республіканське телебачення). 13.20 — «Славою опіяні». 14.20 — Мультфільми. 15.20 — Концертний зал «Дружба». 16.15 — «Екран

молодих». 17.15 — «Сатиричний об'єкти». 17.35 — «Зимові мелодії». 18.15 — «Жоаннелі за спією». Антологія революційної та радянської пісні. Випуск 5. 19.00 — Вісті. 19.30 — «Наша біографія. Рік 1928». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Художній телефільм «Вибір мети». 1 серія. 22.40 — «Зимова казка-77». Всесоюзний конкурс багатьох танців.

НЕДІЛЯ

6 ЛЮТОГО

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика для дітей. 9.30 — К. т. «Будівельник». 10.00 — «Служу Радянському Союзу!». 11.00 — К. т. «Зустріч юніорів телезв'язу «Орля» з академіком СРСР членом ЦК ВЛКСМ Є. П. Великошим». 11.45 — К. т. «Вірші — дітям». 12.00 — К. т. «Музичний кіно». 12.30 — «Сільська година». 13.30 — Художній фільм «Ми з Кроштанта». 15.10 — К. т. Концерт. 15.25 — «Книгарка». 16.10 — К. т. «За вашими виставами». 17.00 — К. т. «Міжнародна панорама». 17.30 — К. т. Мультфільми. 18.00 — Новини. 18.15 — К. т. «Клуб кіноподорожжя». 19.15 — К. т. «Радянський Союз очима зарубіжних гостей». 19.30 — К. т. Художній фільм «Закриття сезону». 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. «Ваша думка». 22.45 — К. т. Чемпіонат світу з швидкісного бігу на конзанах. Чоловіки. (Швейцарія).

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Фільм-концерт. 10.30 — «Телешкола механізатора». 11.00 — «Слава солдатська». 12.00 — Для дітей. «Знай, люби, бережи». 12.30 — «Сільські обрії». 13.00 — «Івасикова дудка». Львівська вистава. 14.05 — «Неаполітанські пісні співає Л. Александрович». 14.45 — Художній фільм «Фініст — Ясині Соколи». 16.00 — «Майстри мистецтв УРСР». Народна артистка УРСР Л. Юрченко. 16.45 — Фінальний змагання II спортивних ігор молоді УРСР з баскетболу. Юнаки. 17.15 — «Катруси кінозал». 18.15 — «Танцюйте з нами». 19.00 — Вісті. 19.45 — «У світі музики». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Художній телефільм «Вибір мети». 2 серія. 22.35 — Новини. 22.50 — Фінальний змагання II спортивних ігор молоді УРСР з баскетболу. Юнаки.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу немсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград. Газета публікується на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.